

Mislav Akrap

SA SNOM

www.digitalne-knjige.com

Mislav Akrap

SA SNOM

www.digitalne-knjige.com

2024.godine

Mislav Akrap

SA SNOM (drugo izdanje)

Recenzija

Jadranka Varga, pjesnikinja

Slike u knjizi

Mislav Akrap, Jelena Gulić i Karla Polić

Uredio

Nenad Grbac

Mislav Akrap

SA SNOM

© Copyright Mislav Akrap. Sva prava pridržana.

Ni jedan dio ove knjige ne smije se reproducirati u bilo kom obliku ili na bilo koji način uklopiti u drugi rad, prenijeti u bilo koju formu: bez pismenog odobrenja autora, uvažavajući sva autorska prava.

*“More, jednom ga se doživi,
zauvijek se čuje njegov glas.”*

Rachel Carson

Pripremila: Jadranka Varga

Uredio i obradio: Nenad Grbac

BIOGRAFIJA AUTORA

Mislav Akrap, rođen je u Splitu, a živi u Bisku, mjestu blizu Splita.

Po struci je policajac, diplomirani kriminalist, VSS, a poeziju piše od ranih dana i sad je odlučio izdati svoju prvu zbirku poezije.

Do sada je izdao slikovnicu „PROLJEĆE U ŠUMI“ gdje je na njegove stihove slikarica gđa. Ivana Elkaz nacrtala slike.

Ovo je njegova prva samostalna zbirka poezije.

ZAHVALA

Hvala svima koji su na bilo koji način pomogli pri izradi ove zbirke pjesama, posebno urednici zbirke gđi. Jadranki Varga, sinu autora stihova Tomislavu Akrap koji je slike za zbirku tehnički obradio i dostavio urednici gđi. Jadranki, a ona je ispisala autorove stihove na slikama.

Vlasnice slika su, uz slike autora stihova, Jelena Gulić i Karla Polić kojima također posebno hvala, jer je zbog njihovog smisla za fotografiju i prepoznavanja lijepog u čovjeku i prirodi, svaki od napisanih stihova pronašao sebe i zastao u vremenu i mjestu koje mu pripada.

Autor

njiše ga more ne da mu mira
zalijeva valom uz njega svira
hoće ga odvući iz luke sada
na pusto more iz tijesnog grada

na vrhu jarbola luč se zapali
okrenu se pramcem i sve pozdravi
otplovi u tamnu noć i kao da veli
s vama bit ću poslije, sad me more želi

luka moja daleko je iza mene
tone u suton i ne vidim je više
sjetim se tebe i suza mi krene
niz lice 'zbogom' ona sada piše

tiho je more, dok na sebi me nosi
utihnuo vjetar i ne čuje se više
duša moja sada milost prosi
u tijelu mome drugo tijelo diše

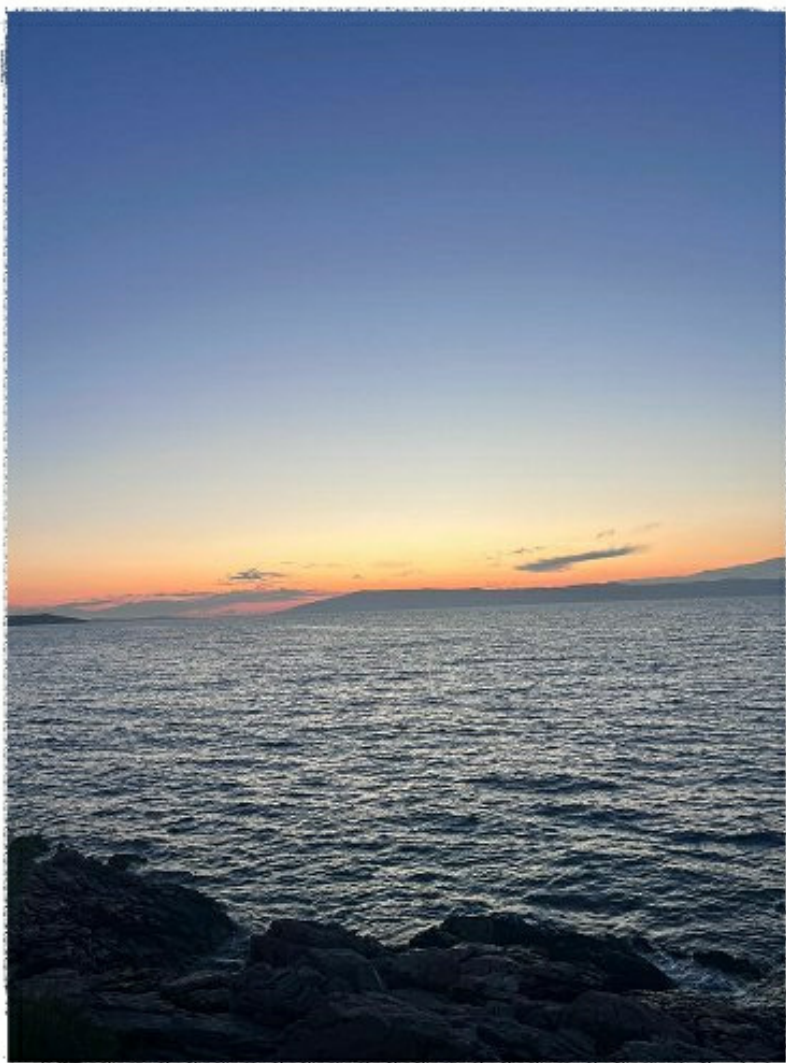
iz noći tamne kada jutru dođem
i sunce Mjesec potjera s neba
bit ću sretan kad kraj tebe prođem,
samo ti si sve šta meni treba

kroz prozor od pruća gledam u daljinu
tijelo je ostalo zemlji, duša se ispunjena vinu
leti u susret suncu i nebu sve je bliže
radost je na rukama nosi, ona u radost kliže

otišlo u zaborav sve ružno
ostalo s tijelom na zemlji i sve tužno
duša slobodna leti i Bogu se daje
odlazi u vječnost da tamo vječno traje

otišla je mjestu gdje svetost vlada
na nebu s Bogom je njegova duša sada
tijelo ostade zemlji i u zaborav će pasti
zato je otišla duša Bogu i vječnosti se dati

sići ću k moru u suton prije mraka
pozvati Mjesec da sa mnom se druži
divna je ova noć i divna bit će svaka,
dok oko mene sjena radosti kruži

puno je srce sreće i svima je dijeli
na tijelu mome nije breme više
uz tebe kao da je moj život cijeli
na nebu od zvijezda tvoje ime piše

ovdje sam i ne želim otići
neka vrijeme ovo do vijeka traje
s ovog mjesta samo mogu ti prići
i dati ono što s ljubavlju se daje

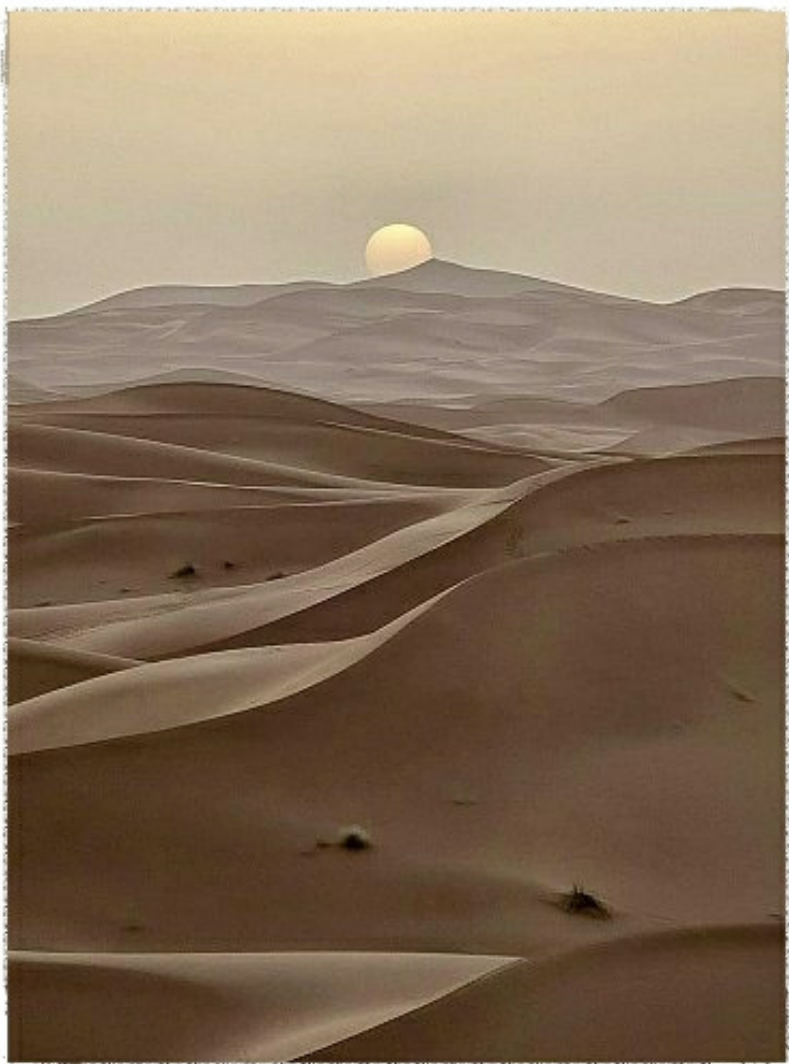
pričaj mi, more, o valu
koji nemirnim te čini,
pričaj mi o sebi
kad u jutru bonaca te smiri

pričaj mi o suncu
koje s neba te grije,
pričaj o ljepoti njenoj
kad je tužna i kad se smije

ako postaneš mirno
i umiri se val koji te pjeni,
čut ću tada, more,
kako dolaze k meni koraci njeni

povedi me zato u suton,
tamo duša moja spava
kad prida se, more, tebi
i miluje je tvoja boja plava

val tvoj kad se smiri
i u bonaci zaspe mirnoj,
pokrij me sobom, more,
da zaspem i ja u toj noći divnoj

zauzvrat nisam dobio ništa,
a dao sam cijeloga sebe
ispraznio dušu, potrošio tijelo
i sve to samo zbog tebe

nemam više, još bih dao
iz praznog bića tražio više
pred tebe stavio umorno tijelo
koje ne živi, još samo šta diše

samo budi ne trebaš ništa dati,
možda je bolje ovako
molim te, samo pusti da sanjam
i živim sreću u snovima tako

ako hoćeš samo, možeš mi reći
kako je živjeti kad te netko voli
na trenutak i ja da živim
i pobjegnem dalje od boli

Mjesec i ja živimo skupa,
starimo skupa ...

u susret suncu odlazimo skupa

on će se sigurno vratiti,
ja sigurno ostajem

daleko je prošlost ostala iza
kao tmurni oblak odnio je vjetar,
prepuna tuge i bez tebe prazna
oživjeti hoće i postati kazna

kazna koja živi sa mnom u tijelu
prati me i uvijek je blizu
kad bi barem bila jedna,
a ne jedna od kazni u nizu

kao kroz olujno vrijeme
kroz život koračam,
dok kvasi me kiša, htio bih još samo
tamo gdje idem da ti si tamo

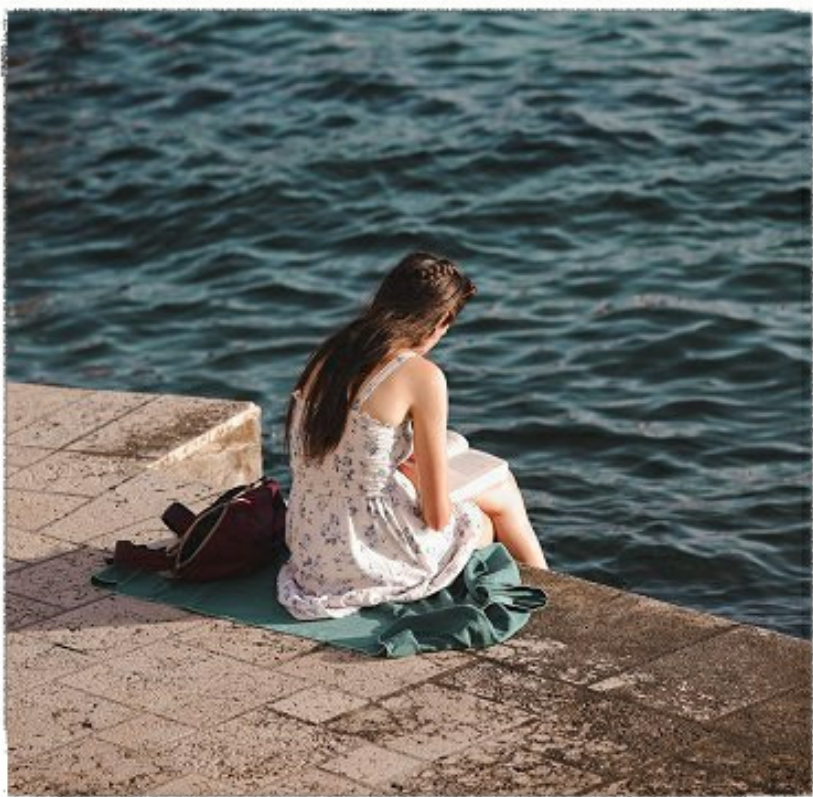

stoji na hridi i vjetru se ruga
i tami, dok traje zimska noć duga
svjetlo svoje neumorno daje
brodu kojeg put po moru traje

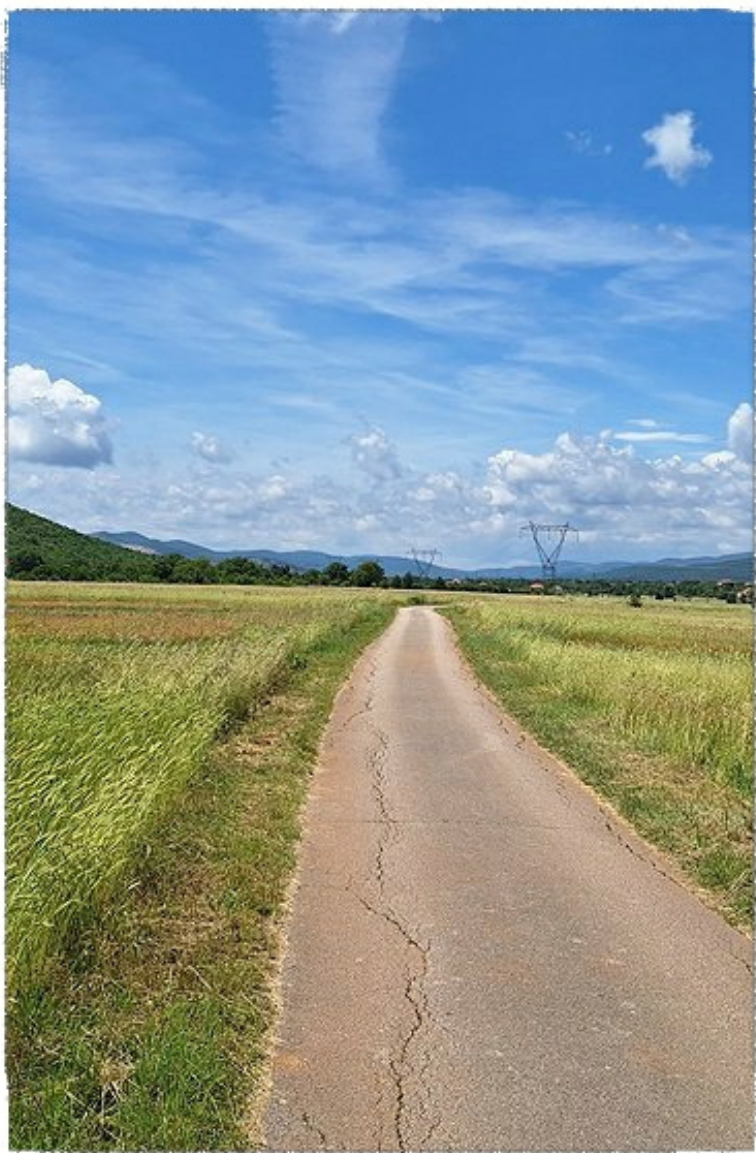
nemirno more u noći kad prijete
samo više i jače svijetli
da vidi ga mornar koji u luku vodi svoj brod
kad na more se spusti nebeski svod

kad je more mirno i kao da spava
veseli ga s jutrom mora boja plava
zato, jer zna da mornar tada
s pučine vidi luku svoga grada

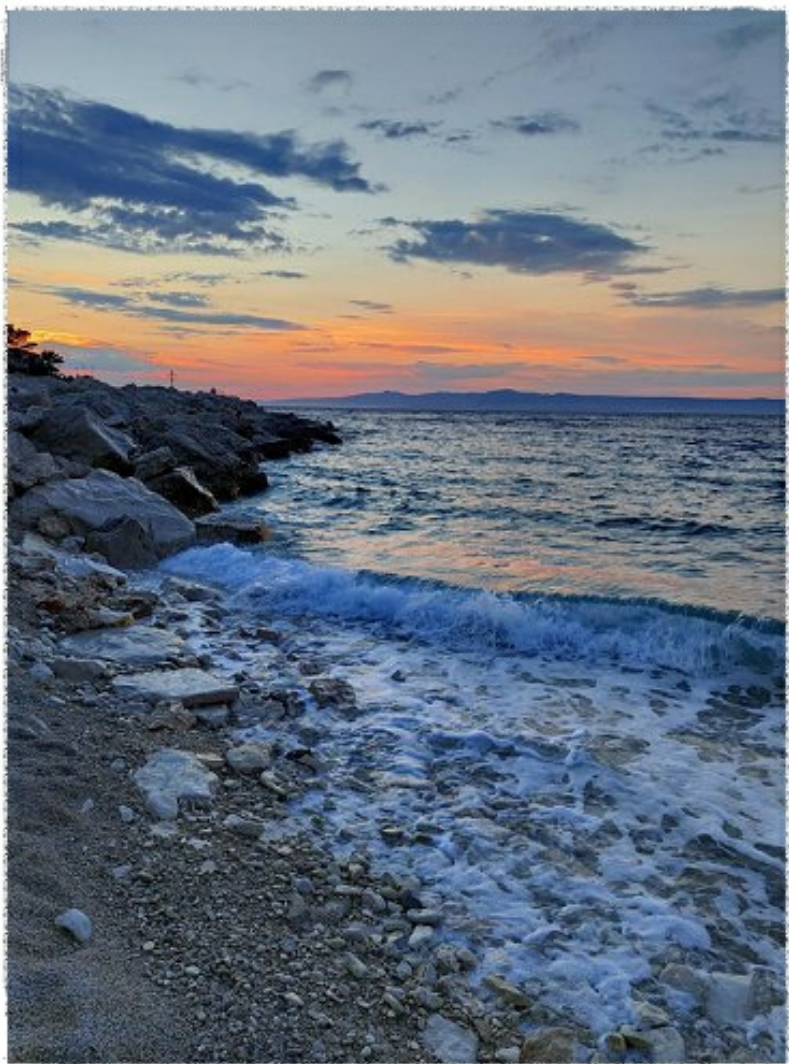
Zašto li samo
nisam s tobom?

Dosada bi postala
zanemariv trenutak
i tada ispunjen
nečim zanimljivim.

staza kojom hodam je ista
vrijeme se mijenja

.. i ljubav se mijenja,
raste i čini me sretnim

sanjam tebe i more sanjam
tražim te i pogled mi stane,
gledam te i s morem se valjam
možda u snu nova ljubav plane

sretoh te u poklonu snova
i naslonim lice na miris iz sjene
eto, to ljubav je nova
premda plaha poput morske pjene

živim ljubav kakvu želim
ostat ću s tobom sanjajući tako,
iako u snu ja se veselim
kada bi stvarno bilo ovako

nestade odjednom ljubav iz snova
izgubi se u trenu lice koje sam vidio
nije nastala ljubav nova
nema te više da bih se divio

dolazim k tebi sada
neću otići više
kiša više ne pada
sve je postalo tiše

zagrni me sobom
pokloni mi toplinu
ostat ću s tobom
i pobjeći iz svijeta tišine

sunce s neba na putu me prati
ne da, da padne noć
žuri se i kao da kaže
i ono sa mnom k tebi želi doć'

valja se more pod provom mog broda
gura ga natrag da me vrati
kao da ćuti umorno mi tilo
i znade kako duša pati

ne zna more da bižin od kraja
di nikoga nema da pruži mi ruku
neman više ono šta san ima
i zato ne želim nazad u luku

srića je moja ovi brod šta škriplje
ruga se moru, jer ga vitar nosi
tamo di oće vitar i ne da mu mira
more ga sluša, moj brod mu prkosi

dok molim za ljubav,
duboko u meni misli se roje
kao da tražim gdje neću naći
izgubljeno vrijeme svoje

vrijeme kojega nema
i kao da ni bilo nije,
a bilo je negdje tamo
davno u vremenu prije

dok molim za ljubav,
vrijeme vratiti želim
pa ponovo kao nekad
novom se danu veselim

danu u kojem ću biti
ono što bio sam prije
i bar na trenutak
ponovo se duša smije

...kao sjajna si zvijezda
koju prvu vidim
kada pogledam
zvjezdano nebo...

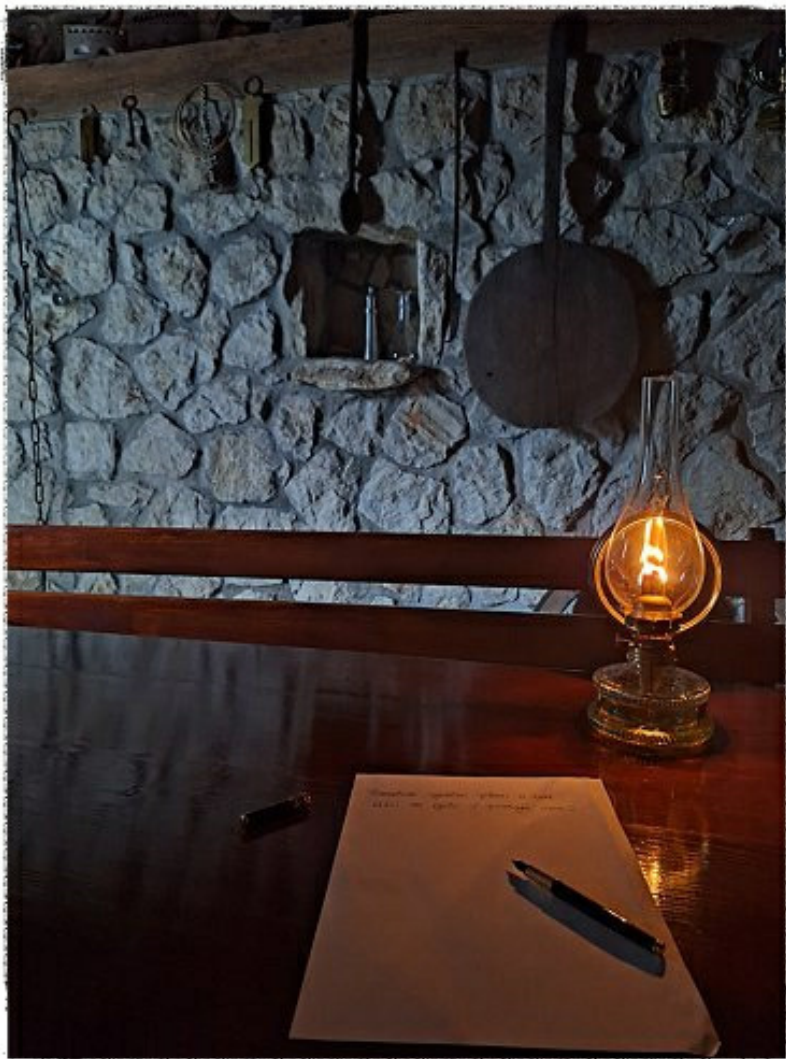

uhvati me za ruku
i odvedi natrag u luku
gdje vjetra ni oluje nema
i more se na počinak sprema

vodi me tamo gdje vrijeme miruje i stoji
čuju se glasno samo koraci tvoji,
odvedi me u svijet u kojem ću trajati
živjeti sreću i cijeli ti se davati

ako ne želiš, otiđi polako
prekrij me šutnjom i ostavi tako,
idi i ostavi da živim u snu,
dok sanjam kao da si stvarno tu

promatran svjetlom pišem o tebi
nižu se riječi i postaju rime
samo da tako zaboravio ne bi'
skriveno tvoje napisati ime

ime koje vidim, dok živim i dišem
i htio bih da bude moje
bar za vrijeme, dok o tebi pišem
za drugo vrijeme neka bude tvoje

ostaje mi samo na stolu sjena
što svjetlo je stvara duboko u noći
sa svjetlom i sjenom još pišem o tebi,
dok čekam kad ćeš mi ponovo doći

poželi sreću i ja ću ti je dati
poželi ljubav da te uvijek prati
poželi snove što puni su vedrine
poželi zvijezdu i skinut ću je s visine
poželi more i čuti ćeš njegove valove
poželi žrtvu i ispružit ću svoje dlanove
poželi da stalno s njima te mazim
poželi da te čuvam volim i pazim
poželi sunce i sunce ćeš gledati
poželi nebo i nebo ću ti predati
poželi vrijeme koje je samo tvoje
poželi srce koje voli i dat ću ti srce svoje
poželi mene i cijeli ću se predati
poželi nadu i nećeš se lažno nadati
poželi da te moja ljubav kroz vječnost prati
poželi šta hoćeš i ja ću ti dati

kad u san kreneš i zaklopiš oči snene
sa sobom me povedi, sjeti se mene
kao stvarnost san tvoj neka bude
sanjaj me ne sanjaj druge ljude

hodaj sa mnom u snu neka dugo traje
i uzmi od mene ono šta ljubav daje,
pokloni mi vrijeme zarobljeno u snu
tu sam i uvijek ću biti tu

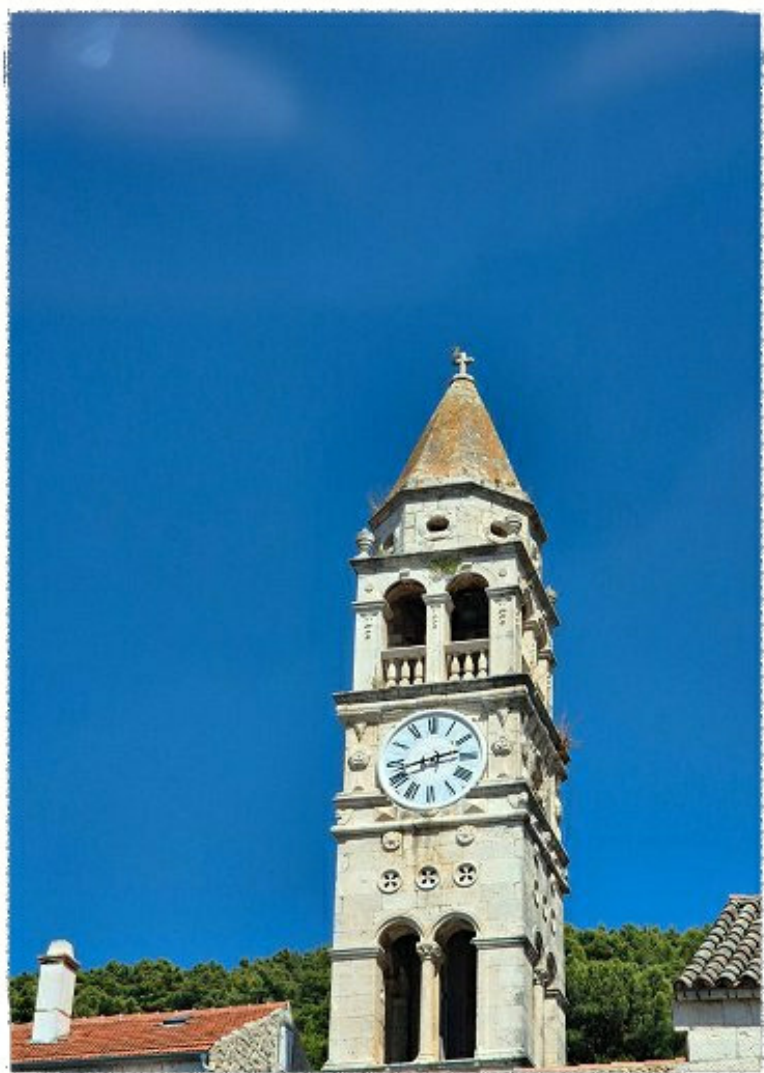
kad jutro svane i otvoriš oči,
znam da će sve sa snom proći
da ponovno zaspiš, ja ću čekati
u san ti dođem kad nastaviš sanjati

kao zvijezdama nebo puna je moja duša
živi s tobom u snu i samo sebe sluša,
želi te i hoće ti se dati
i vrijeme što je prošlo da nam natrag vrati

dok razmišljam o tebi,
moje srce se pretvara
u zagrijano tijelo
koje drhteći tone
u neizmijerno veliku radost
u trenucima fizičke osame
ili duhovne tuge,
pred sebe stavim tvoj lik
i ja sam ponovo sretan

kako zaustaviti vrijeme da stane i stoji
kako da snovi moji budu i snovi tvoji
kako se snaći u vremenu što pokraj mene leti
kako ostati mlad kad starost mi, evo, prijeti

kako zadržati trenutak radosti i sreće
kako čekati ljubav, a znam da doći neće
kako živjeti u svijetu u kojem sam broj
kako željeti tebe, a znam da nisam tvoj

kako se snaći u blizini drugih ljudi
kako željeti jutro kada me samog bûdi
kako mogu bliže ti prići
kako kada i u snu od tebe moram ići

stojim na stijeni što grli se s morem
vjetar se igra pjenom vala
svjetla u daljini kao da su gore
slušam šum s morskog žala

tu sam kao i svakog dana
i neću nikuda otići
stojim dugo i samo mi se čini
kao da ću svakog trenutka stići

sići ću k mjestu gdje nisam sâm
gdje bit će netko da se sa mnom druži
gledati more i slušati vjetar,
dok iznad mene sjena radosti kruži

snažna buro, što žuriš se moru
pusti da k obali dođem i nađem spas
oblake tamne pred sobom tjeraš
još malo i tvoj ću čuti glas

čut ću ti glas i vidjeti morsku pjenu
val kad digneš i zaliješ mi brod
zviždat ćeš početi u tom trenu
po moru kad krene tvoj snažni hod

nebo iznad mene postade plavo
oblaka tamnih više nema
hladnoća se zavlači u tijelo ravno
odlazi jesen, zima se doći sprema

kad smiri se more i daš mu mira
brodom ću svojim ponovo k njemu poć'
umjesto zviždanja kad čujem kako glazba svira
s odlaskom tvojim i ljeto će doć'

u očima mojim samo je tuga
tvoje sjaje žarkim sjajem
u noći ovoj što hladna je i duga
ne želiš uzeti, a sebe ti dajem

kad probudim se i otvorim oči
htio bih da to je samo san
možda ipak k meni ćeš doći
u jutru kad krenem u novi dan

ako ponovo blizu te ne bude,
dozvoli samo da čujem ti glas
u mislima s tobom ne vidim ljude
što nude mi neki lažni spas

znam što je ljubav,
ljubav je kad razmišljaš o nekome,
dok god si budan
kad zaspiš i probudiš se,
poželiš s razmišljanjem
nastaviti tamo gdje si stao

hodajući ti u susret
razmišljam o prirodi
koja je s tobom upotpunila
svoju neobičnu ljepotu

duša je moja ovi brod šta plovi
valja ga more i ne da mu mira
kad cima se stegne i započnu snovi
kao da mu smeta šta kraja se dira

tilo je moje prova šta kida val
prkosi vitru koji brod vraća u luku
daleko je osta morski žal
neće se vratit neka ga valovi tuku

kad umori se tilo od vitra i mora
poći će kraju u luku se vratit
u jutro rano kad dočeka ga zora
brojit će ure za na more partit

ogrni se zvijezdama
zažmiri
samo trenutak i čut ćeš glas
ne misli na ono šta je bilo prije
tada zajedno vidjet ćeš nas

živjet ćeš sreću
imati me sa sobom
vrati se sanjajuć' k meni
i bit ću tu s tobom

gledam stazu pred sobom
i tražim te negdje tamo
duša bi bila puna
da ti glas čuje samo

pogled usmjeren u obzor
koji se mijenja u trenu
kao da iznova kaže
'naći ćeš tamo tu ženu'

zato i hodam stalno
i neću nikada stati
hodam i tražim vrijeme
da te bar na trenutak vrati

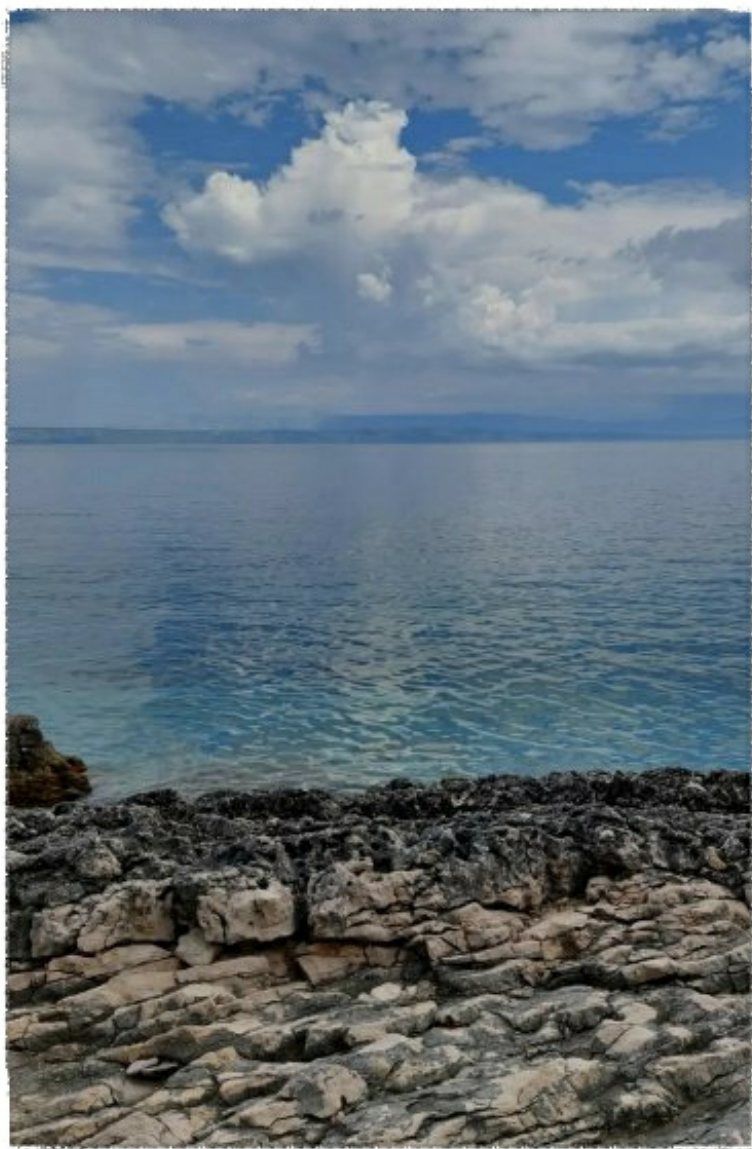
da osjetim kao prije
kako radošću puni se duša,
dok gleda te pored i blizu
i glas tvoj kada sluša

zvijezda s neba
poziva me k sebi
čekaj, zvijezdo,
da na Zemlji se ispunim
još radošću nekom,
dok ti se ne pridružim

nemam straha ni umora,
nemam ni tjeskobe,
a ni manjka želje
da ponavljam uvijek isto,
uvijek iznova
osjetim tugu,
ako sam preskočio vidjeti zato,
jer ispred sebe vidim
nešto što me drži budnim
i nagrađuje veseljem i ugodom
koju nigdje drugdje
ne mogu imati

kišno jutro
prekida mi snove
kad bih mogao sanjati vječno
i gledati oči tvoje

oči u kojima počiva more
kada s vedrim nebom spava
ničega drugog nema,
samo njegova boja plava

bez glasa u tišini
pričaju priču o tebi
gledam ih u snu
i nikada se budio ne bi'

sanjao bih kroz vrijeme
more u očima tvojim
gledao ih u snu
snenim očima svojim

jedan oblak na nebu
malo plavog neba skriva,
hoće li mi možda reći
gdje ljubav moja sniva?

već za kratko vrijeme
neće ga biti više
vrijeme će ispod neba
biti još samo tiše

kako ću tada znati
gdje se nalazi sreća
koje sada malo imam,
a htio bih da bude veća?

kao što rijeka teče
od izvora prema moru,
dolaziš u san k meni
i odeš od mene u zoru

prije, nego dotakne more,
ljepotom tvojom napunim dušu
uzeti je ne mogu natrag
svi vjetrovi što pušu

kad s jutrom svjetlo dana
otvori oči moje snene,
znam da je otišao s rijekom i tobom
i veliki dio mene

živim sa snom
zato o snu pišem
živjet ću u snu,
dok na ovom svijetu dišem

sa snom se budim
sa snom odlazim leći
u snu živim svakog dana
sa snom žurim ka sreći

san me pazi i čuva
stalno je uz mene
i kad se samo s mjesta pomaknem,
moj san za mnom krene

ništa drugo ne trebam,
hoću samo svoje snove
sa snom mogu kad hoću
sanjati snove stare i nove

otići ću jednog dana
kao slika jeseni
na površini vode
kad je u prirodi
zamijeni zima

ostavit ću svijetu
samo odraz duše
koju sam u sebi gradio

koliko dobro,
znat će čovjek
koji ostane
poslije mene
čekajući svoj
odlazak

eto...

duboko u sebe
utkana ljubav
ne može nestati

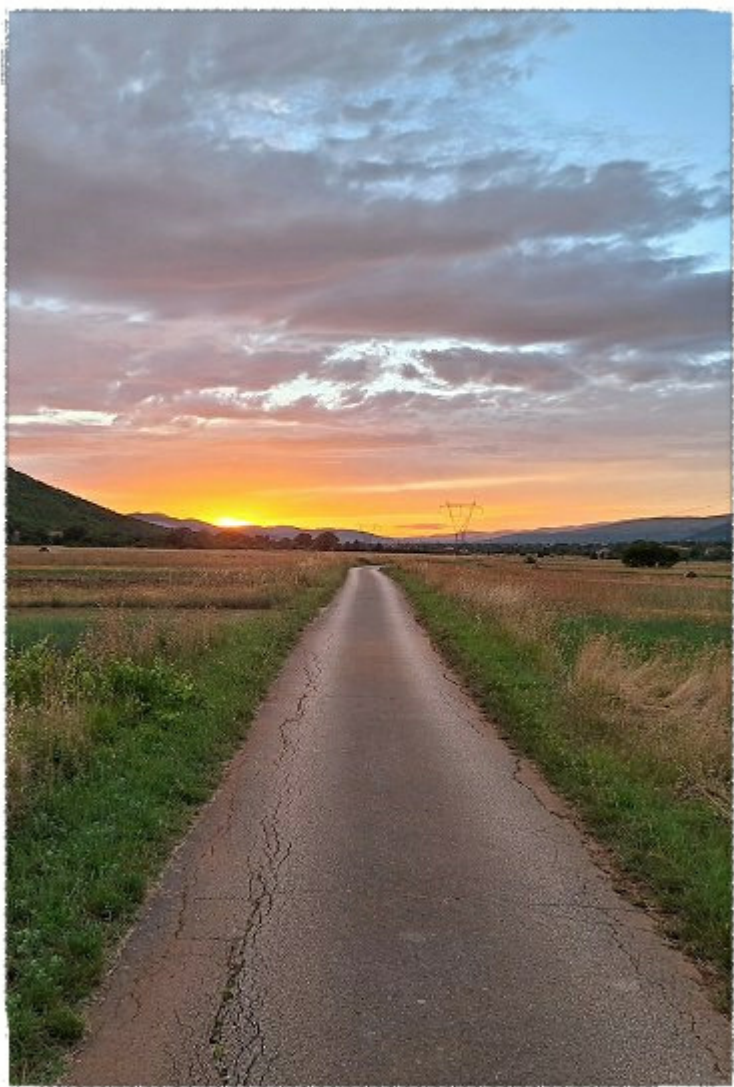
... i onda kada bih želio
da nestane
samo na trenutak,
tu je i javi se
kako bih spoznao
da je vječna...
ne prestaje biti.

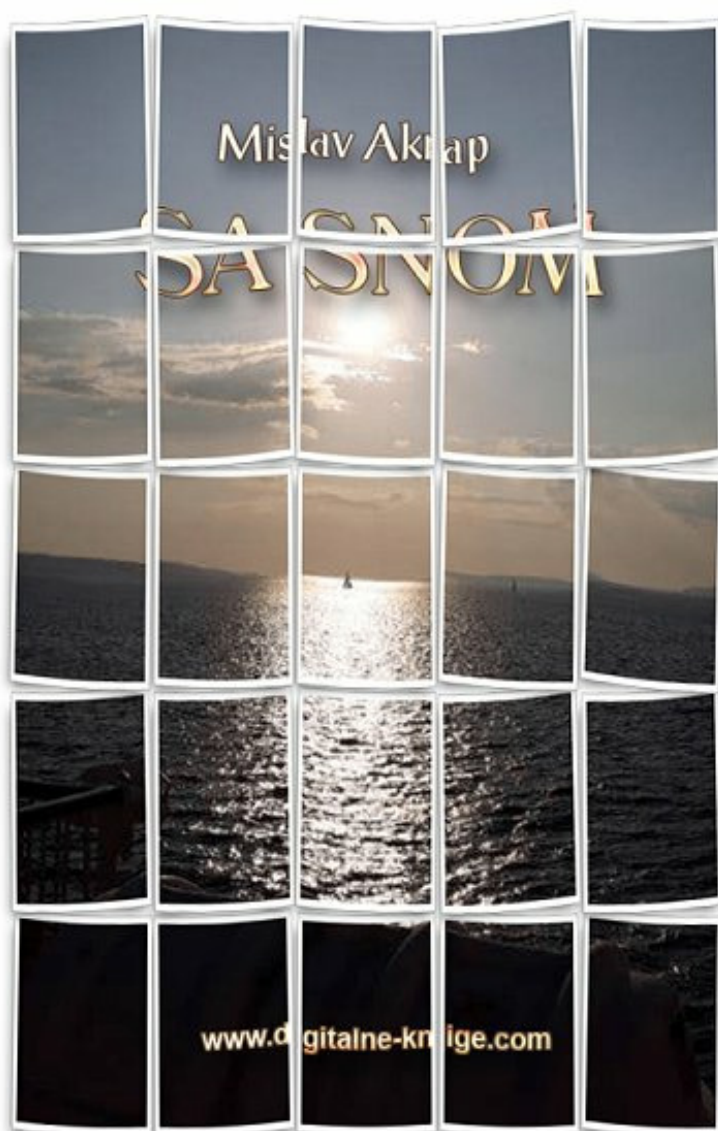
zastani pokraj mene
na trenutak samo
kad me u mislima sretnoš
ne negdje tamo

tamo negdje nema
i biti nikada neće,
zato zastani na trenutak
možda na korak od sreće

u mislima zastani pokraj mene
u očima mojim vidjet ćeš tugu,
sâm sam u svijetu punom ljudi,
jer nisam htio niti jednu drugu

osvježenog pamćenja,
punog duha,
hraneći tijelo ugodom
stvorenom viđenim,
nastavljam tamo
gdje sam stao

RECENZIJA ZBIRKE POEZIJE „SA SNOM“ - MISLAVA AKRAPA

Pred nama se nalazi 1. zbirka poezije „SA SNOM“ koju je napisao pjesnik gospodin Mislav Akrap.

Ovu zbirku sam nazvala „snena zbirka“, jer nas autor svojom lirikom uvodi u svoj sneni svijet pisanja stihova i poetskih minijatura isprepletenih morem, pejzažem uz more i kao koloplet stiha i slike nastala je jedna prelijepa knjiga obasjana sjajem sunca i mistikom Mjeseca koji se izdiže daleko na morskome horizontu.

Autor je lijepo spleo jednu poetsku ogrlicu čeznutljivih ljubavnih stihova s pejzažnim opisima kraja gdje živi pa se čitatelj lako nađe u njegovom svijetu i krene tim krševitim krajem prepunim zvukova zrikavaca, toplih ljetnih noći obasjanih mističnim sjajem punog Mjeseca.

U daljini se vide brodovi koji plove svjetskim oceanima, ali ih svjetionik na pjesnikovom putu vodi dalje kako bi sretno stigli na svoje odredište i to je pjesnik lijepo dočarao svojom pjesmom opisujući more i kao „nemirno more u noći kad prijeti“ da nije baš sve idilično i smireno, već je sve ispremiješano kao i sâm život koji se sastoji od mirnih i nemirnih dana.

Život kao život podsjeća na mirno ili olujno more koje u svojim dubinama krije neslućene tajanstvene momente, ako se nađemo u tom trenu na pučini mora-života kao i da se možemo opustiti na njegovoj divnoj plavoj površini kad je sve dobro.

Čestitam autoru na izdavanju njegove prve zbirke poezije „SA SNOM“, jedne posebne zbirke koja sadrži autorove slike i slike dviju djevojaka i čestitam mu na ideji da smisli ovakav projekt i svoje stihove preda na pisanje po lijepim slikama.

Jadranka Varga, pjesnikinja, Zagreb, 22.7.2024.

Sadržaj:

BIOGRAFIJA AUTORA	04
ZAHVALA	05
POEZIJA	06
RECENZIJA ZBIRKE POEZIJE „SA SNOM“- MISLAV AKRAP <i>napisala:Jadranka Varga, pjesnikinja</i>	87
SADRŽAJ	88

Prilog – Ugovor o korištenju digitalnih knjiga

Digitalne knjige by Impero present dopušteno je koristiti samo za osobne potrebe korisnika, čime želimo izbjeći bilo kakvu mogućnost zloupotrebe autorskih prava autora knjige. Korisnici ih mogu slobodno pregledavati, kopirati, umnožavati te pokazivati i slati prijateljima ili svim onim za koje misle da bi ih takvo što moglo zanimati, no svaka druga vrsta distribucije digitalnih knjiga ostaje isključivo i nepovredivo pravo stranice www.digitalne-knjige.com.

Nenad Grbac iz Zagreba, kao nakladnik, s jedne strane (u daljnjem tekstu: nakladnik) i posjetitelj stranice www.digitalne-knjige.com kao korisnik usluge (u daljnjem tekstu: korisnik) zaključuju klikom na link [Prihvaćam ugovor o korištenju knjige prije njezina preuzimanja\(download\)](#), sljedeći:

UGOVOR O KORIŠTENJU DIGITALNIH KNJIGA by IMPERO present

čl. 1.

Ugovorne strane su suglasne da se digitalnim knjigama nakladnika korisnik može koristiti samo za osobne potrebe, pri tome ničim ne ugrožavajući autorska prava nakladnika i pisaca koji su nakladniku dali suglasnost da objavi njihovo djelo.

čl. 2.

U skladu s prethodnim člankom, korisnik knjigu može pregledavati, kopirati, umnožavati i slati svima onima za koje smatra da bi ih knjiga mogla zanimati, a nije mu dopušteno mijenjati sadržaj knjiga, dopunjavati ga, kao ni bilo kakva izmjena u izvornome kodu knjiga (bilo u binarnom ili izvršnom obliku).

čl. 3.

Ugovorne strane su suglasne da je svaka druga vrsta distribucije digitalnih knjiga nakladnika zabranjena odnosno isključivo i nepovredivo pravo nakladnika.

čl. 4.

Slijedom prethodnog članka zabranjena je bez znanja i suglasnosti nakladnika i pisaca bilo kakva komercijalna ili reklamna upotreba digitalnih knjiga, njihovo korištenje u državnim i privatnim ustanovama (fakultetima, školama, knjižnicama, knjižarama i slično).

čl. 5.

Temeljem članka 3. ovoga ugovora zabranjena je i distribucija digitalnih knjiga nakladnika putem elektroničkih medija i Interneta.

čl. 6.

Ovaj ugovor zaključuje se na neodređeno vrijeme, a sve sporove proizašle iz njega ugovorne strane će nastojati riješiti sporazumno, dok se u suprotnome ugovara stvarno nadležan sud u Zagrebu.

Mislav Akrap

SA SNOM

drugo izdanje

Vlastita naklada

Mislav Akrap

Recenzija

Jadranka Varga, pjesnikinja

Slike u knjizi

*Mislav Akrap, Jelena Gulić
i Karla Polić*

Akrap, Mislav

SA SNOM

www.digitalne-knjige.com

ISBN 978-953-46169-1-8

RECENZIJA ZBIRKE POEZIJE „SA SNOM“ - MISLAVA AKRAPA

Pred nama se nalazi 1. zbirka poezije „SA SNOM“ koju je napisao pjesnik gospodin Mislav Akrap.

Ovu zbirku sam nazvala „snena zbirka“, jer nas autor svojom lirikom uvodi u svoj sneni svijet: pisanja stihova i poetskih minijatura isprepletanih morem, pejzažem uz more i kao koloplet stiha i slike nastala je jedna prelijepa knjiga obasjana sjajem sunca i mistikom Mjeseca koji se izdiže daleko na morskome horizontu.

Autor je lijepo spleo jednu poetsku ogrlicu čeznutljivih ljubavnih stihova s pejzažnim opisima kraja gdje živi pa se čitatelj lako nađe u njegovom svijetu i krene tim krševitim krajem prepunim zvukova zrikavaca, toplih ljetnih noći obasjanih mističnim sjajem punog Mjeseca.

U daljini se vide brodovi koji pliva svjetskim oceanima, ali ih svjetionik na pjesnikovom putu vodi dalje kako bi sretno stigli na svoje odredište: to je pjesnik lijepo dočarao svojom pjesmom opisujući more i kao „nemirno more u noći kad prijeti“ da nije baš sve idlično i smireno, već je sve ispremiješano kao i sam život koji se sastoji od mirnih i nemirnih dana.

Život kao život podsjeća na mirno ili olujno more koje u svojim dubinama krije neslućene tajanstvene momente, ako se nađemo u tom trenutku pučini mora života kao i da se možemo opustiti na njegovoj divnoj plavoj površini kad je sve dobro.

Jadranka Varga, pjesnikinja, Zagreb, 22.7.2024.